

CAO News 1

Horolezecký časopis severočeského regionu

[HTTP://CAODC.WEBPARK.CZ](http://CAODC.WEBPARK.CZ)

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ ODDÍL CAO DĚČÍN

[HTTP://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ](http://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ)

Ročník 5, číslo 1

Leden 2003

BÁSNÍCI
A SNÍLCI...

RICCARDO
CASSIN

„Přípravy na bivak jsou
zdlouhavé a často jsou
závodem s temnotou; ale
když už je vše nachystáno
a vyhledáte
nejpohodlnější místo ke
spaní - Bůh ví, že snad
nikdy žádné místo
pohodlné není - dostaví se
pocit, že celá hora je ve
vás přítomna: cítíte se být
její součástí, a i to je
poezie. Každý to pociťuje
jinak, podle svých zvyků,
rozhodnutí, svého
charakteru; ale každý,
kdo je součástí onoho
nesourodého společenství
skutečných horolezců, i
když možná nenachází
slova jimiž by to vyjádřil,
je v koutku svého srdce
básníkem, přestože -
zvláště v mládí - se to
stydí přiznat...“

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára

Předseda CAO Děčín

Poslední letošní členská schůze CAO Děčín proběhla 4.12.2002 v restauraci U Říhů. Mezi milými hosty se tentokrát objevil i Pavel Buky Henke. Makůvka nám tentokrát schůzovní místnost předem vytopila, takže nám nic nebránilo abychom mohli rovnou začít.

Program prosincové schůze byl následující:

- **CAO News.** Zájemcům bylo rozdáno prosincové číslo, sbíraly se náměty na příští.
- **Členské příspěvky ČHS.** Zájemci o průkaz ČHS dostali poslední šanci uhradit členské příspěvky ČHS a získat tak průkaz na rok 2003.
- **Nominace na nejlepší výkony roku.** Sešlo se nám několik prvních nominací. Zatím nejhodnotnější výkony se rysují ve vysokých horách. Na „skalkách“ má nehorázně mnoho skalpů jako vždy Pavel Černý.
- **Vánoční mše.** Po roční pauze se opět chystá Vánoční mše. Nebude však v Jeskyni Českých bratří ale na Belvederu v Labské Stráni. Začátek je v 11.00 hodin.
- **Vánoční Bořeň.** Poslední společnou akcí je XIII. ročník Vánoční Bořně. Sraz zájemců je 26.12. v 7.00 hodin na hl. nádraží v Děčíně. Jedeme rychlíkem Valdštejn v 7:55. Je možné přistoupit i na trase.
- **Kalendář akcí pro rok 2003.** Zkompletovali jsme kalendář akcí pro příští rok. Nechybí tradiční akce a přibýlo i pár nových.
- **HORÁM ZDAR 2003!** Přítomným byl představen nový model samolepek HORÁM ZDAR 2003! Největším škodičům byly rozdány balíčky na prvních 500 (!) vrcholů..
- **Archiv vrcholových knih.** David Nehasil a Petr Kočka nás informovali o založení archivu popsaných vrcholových knih.

Z prosincových oddílových podniků stojí za zmínku zejména **Poslední slanění**. Máme to letos jednodušší, protože jeho průběh vám detailně přiblíží svým pohledem Chosé a Svinčo. Přijeli sice až na závěrečnou „chlastačku“, evidentně však dobře vyspalí. Chosé nažhavlil svůj digi přístroj a jako správný **PAPARAZZI** číhal a číhal. Dočkal se... **Ě**

Veselé Vánoce a šťastný Nový rok !!!

Hanebný postoj předsedy CAO Děčín

aneb z tajných svazků Horoklubu Chomutov

Jiří Chosé Šťastný

HOROKLUB CHOMUTOV

Ja ko ž t o přizvání zástupci Horoklubu Chomutov jsme se s Milanem Leonardem da Svinchim Svinářkem zúčastnili posledního slanění CAO Děčín. Naštěstí jsme zaregistrovali změnu místa konání, takže na horolezeckou chatu ve Žlebu dorážíme včas.

Ochutnáváme pivo a v zápětí se přesouváme na Pivní kámen, kde probíhá vlastní akt posledního slanění. Většina lidí se vrací do chaty a my, s menší skupinkou, se jdeme ještě podívat na Krabici na sušenky. Už za tmy přicházíme taktéž na chatu, kde je zábava v plném proudu. Po sedmé hodině doráží zbytek účastníků, a tak je čas na projev, který přednesl sám předseda CAO Děčín – Jirka Chára.

Po projevu pokračovala volná zábava, jejíž hladký průběh narušil odjezd posledního vlaku do Děčína. Když vloni odcházela většina členů CAO z bivaku pod Vojtěchem, tak jsem to chápal, protože nebylo nejtepleji, i když v duchu jsem si říkal, že pro horolezce to zase až tak tvrdé podmínky nebyly. Ale to, že většina členů CAO odchází na poslední vlak i letos, když je zajištěn nocleh na chatě, nás trochu zarazilo.

Ale pár lidí přeci jen zůstalo a jak jsme slíbili, začal Svinča po půlnoci i hrát. Jednotliví účastníci slanění se však postupně vytráceli, až jsme nakonec zůstali jen já, Svinča, Jirka, Honza, a Miša. Po chvíli usnul Honza na lavici, takže poměr sil Horoklubu a CAO se vyrovnal. Když však usnul i Jirka na stole, zůstali jsme se Svinčou v početní převaze.

V rámci zachování dobrého jména pořadatele akce s námi Miša dál dopíjel poslední zbytky alkoholu v lahvích (pivo došlo někdy po půlnoci) a zpíval známé či méně známé písně. Miša si jako jediný uvědomoval, jak těžký úkol na něm leží a proto se několikrát pokoušel vzbudit Jirku nebo Honzu. Marně. Já se Svinčou jsme nastalou situaci vyřešili dopitím vína a konstatováním, že nebyť Michala, je pověst CAO Děčín ztracena.

I tak chápeme fakt, kdy na posledním slanění vlastního oddílu usne předseda na stole v klubovém tričku a nechá se při tom vyfotit zástupci cizího oddílu, jako výsměch svým členům a podle našeho názoru by měl zvážit abdikaci na svou funkci. Jako jediný vhodný kandidát, schopný reprezentovat oddíl CAO Děčín, se nám po loňské i letošní skutečnosti jeví Michal Švajgl, což by měli členové CAO vzít v úvahu při příště volbě předsedy.

Jirku Cháru tímto vyzýváme k napravení reputace vůči členům našeho Horoklubu. Navrhujeme mu účast na naší akci, kterou je zimní táboření Horoklubu Chomutov na Velkém Špičáku, a sice v kategorii Drsoň roku 2003.

Pokud s námi tuto disciplínu absolvuje, budiž mu odpuštěno. Howgh.

Za radu starších Horoklubu Chomutov zapsal: Chosé

Alkoklub Chomutov vyzývá k měření sil...?

Musím dát Chosému zapravdu – ve skalách se sice Horoklubáci objevili až odpoledne v samém závěru a absolvovali jen kratičký jedničkový přeskok na Pivní kámen, ale v okamžiku, kdy zasedli k „nástrojům“ (přilitry, lahvinky, fríanky), byli prostě k neutahání a dokonale nám opět předvedli, v čem je jejich síla ;o)

-jch-

Poslední slanění CAO Děčín

aneb zůstali jsem sami...

Milan Svinčo Svinařík

HOROKLUB CHOMUTOV

Všichni tvoji známí spí, spí doma s manželkami, zůstali jsme sami, jen já a vy!... Tak nějak vystihuje píseň Jarka Nohavici poměrně častý konec kytarových večírků, besídek, mejdanů, chlastaček a kožeb. Nejinak tomu bylo v našem případě, ale pěkně popořádku.

Je sobota 30. listopadu, od rána drobně prší a podkrušnohorský expres nás nevezde ani na New York, ani na Nashville, nýbrž na Děčín. Pražce sice dělají to své Dundá, Dundá, Dundá, ale místo tuláků jsme tu jen my dva, chomutovští asociálové (Chosé & Svinčo), popijíme houbu a „zbrojíme na večer“. Máme tu čest reprezentovat náš Horoklub na posledním slanění spřízněného děčínského klubu CAO Děčín. Stejně jako loni chceme vrhnout na náš klub jen to nejlepší světlo.

Žlebský pacifik nás vykopnul kolem čtvrté a my po chvíli nevěřícího zírání na rozvodněné Labe, mokré a mlhou zakryté stěny, šlapeme k legendární hospodě u Kostí. Prý nad hospodou je klubová chata HK Děčín, kde se má odehrát výše zmíněný kulturní banket. A skutečně, je tam! Chata doslova a do písmene trčí nad hospodou. Pokud někdo vypadne na chatě z okna, nutně musí skončit u Kostí na terase. Musím uznat, že je to velmi strategická pozice pro horolezeckou chatu. Je tak blízoučko k hospodě, že by se dal natáhnout pivovod.

„Ahóje“, pravíme do nepočtené skupinky, jež v šeru sedí u kouřícího krbu. „Ahoj“, odvěti mužský chorál a zvědavě si nás prohlíží několikero nehezkých, vousiskem zarostlých týpků. Zkouším zaklínadlo. „Je tu Chára?“ „Jó! Leze někde ve skalách. A vy jste odkud?“ „Z Chomutova“, pravím suše. „Z Chomutova? Z takové dálky?“ „Nó, z Chomutova“, ujišťuji tázajícího, že se nepřeslechl. Tu se na nás upamatoval Vaishar a ukázal nám kterak načepovat pivo ze sudu, kde je kuchyň, kde noclehárna a ke kterému plotu chodit vybryndat čuripindu. Velení na chatě držel pevně v ruce bodrý chlapík v červené flanelce s flaškou ginu v ruce. Mít místo flašky samopal, přezdíval bych mu Fidel. Nicméně tato V.I.P. není nikdo jiný,

než Jan Švihnos (dále jen Johnny). Johnny zavelel, „Je 15.29 a za deset minut vyrážíme.“ „Kam?“ „Ptám se přihloupě. „No slaňovat! Přece jste se sem nepřijeli jen tak ožrat pro nic za nic?“ „Opáčil Johnny. „Nó, vod toho jsme tady“, odpověděl jsem mnohoznačně a šel si vybalit sedák. Řeči, že se slaňuje Dülferem jsem jako přeslechl. A tak jsme skutečně v 15.39 vyrazili a čvachtajícím bahnem jsme se dočvachtali až k Pivnímu kameni. Chára právě dobíral kohosi na neuvěřitelně slizké hraně. Kromě něj na vrcholu postávali další pískomilové (Laštovička, Uher, Viták a pak už nevím). Pod skalou pobíhal jeden pes a seděla jedna slečna (Pavla). Většina právě příchozích zvolila jako přístupovou cestu na věž přeskok. Johnny nás jednoho po druhém vysadil či vytáhnul na startovací balvan, kde jsme po slizké hraně slezli k odrazišti. Nikdo si nedovolil váhat a tak jsme všichni rychle přistáli na druhé straně, na šikmém dopadišti a následně se doplazili na temeno věže. Pouze Johnny sehrál při přistání divadýlko, jako že mu to uklouzlo, nebo co. Celkem se nás na vrcholu sešlo něco kolem 10 kusů. Třeseme si rukama, popijíme destiláty a zapisujeme se do vrcholovky. Údolí Labe se pomalu noří do tmy a cáry mlhy se plouží podél stěn. Stále drobně mrholí. Kde se ta voda bere? Jeden po druhém slaňujeme z Pivního kamene a dělíme se na dvě skupiny. Chára, Švajgl, Uher, Šafařík, Chosé a já jdeme k pidivěži Krabice od sušenek. Ostatní jdou na chatu. K věži jsme přišli téměř za tmy a zkoukli jsme momentálně nejtěžší pískovcovou cestu v Čechách od Štěfánka. Cesta je boulderového charakteru jak stylem lezení tak i délkou do 10 metrů se svými 6 borháky, klasifikace XIIa. Na první pohled to však rozhodně není lajna, kvůli které se sem vyplatí jet přes půl republiky.

S každým vláčkem postupně přibývá lidí na chatě. K mému údivu jsem napočítal celkem 6 kytar včetně mojích. Bohužel slibovaný kontrabas nedorazil a tak to vypadá na ruský balalajkový soubor. Vitásek se jako první chopil nelehké úlohy a jal se rozezpívat dav hned na počátku večera. Jenže nově příchozí si měli každý s každým co říci a tak když pomínu ten kouř z krbu, bylo v chatě jak ve včelím úlu. Jeden člověk to opravdu nemohl přežít, prostě boj s větrnými mlýny. Chára záhadně zmizel asi na hodinu, aby vytvořil slavnostní projev. Před tím nás však Johnny informoval o finanční stránce věci a o těžkostech se zapůjčením této chaty. Chosé s sebou přivezl na ukázkou ledovcové šrouby, které levně prodáváme. I když si nikdo žádný nekoupil, alespoň jsme na toto téma slušně pokecali a v družném hovoru lecos vypili. Tu se najednou zjevil Chára a přednesl svůj čerstvě vytvořený projev, kde oficiálně zahájil kožbu – poslední slanění. Součástí projevu pak také bylo udílení diplomů všem zasloužilým. Perlou projevu bylo, když Chára udělil diplom své ženě za příkladnou péči o předsedu, tedy jako o něj samotného. Geniální tah! Takhle si našplhat. Bravo!!!

Jak už to bývá, vykristalizovaly skupinky ryze diskusní, ryze muzikální a skupinky hybridní, jejichž členové fluktovali mezi dvěma výše uvedenými. Na chodbě u sudu se živě diskutovalo a to zejména o lezení. Zde jsem nejčastěji viděl Pavouka. V kuchyni se také kafralo, ale kdo a o čem netuším, protože za dveřmi neposlouchám. Ve společenské místnosti v rohu (diagonálně proti dveřím) vykristalizovala muzikální sekce, kterou tvořily zejména dámy zde přítomných gentlemanů. Přilehlý roh jsme zabrali my s Chosém a Míšou Švajglem (mladší kůň Karla Bělina), abychom měli dobrý výhled. Zbytek místnosti byl vyplněn občasně zpívajícími a častěji diskutujícími individui. Vitásek (dirigent dámské sekce) se stídal o kytaru s Petrem Kučerou (nový člen CAO) a hráli

co jim síly stačily. Párkrát jsem se snažil kytaristy podpořit, ale nevím, zda-li to bylo vůbec slyšet.

Dokonce i na taneček došlo, kdy Johnny popadnul jednu z přítomných dam.

V jednu chvíli se téměř všichni sbalili a vyrazili ke Kost'ovi na jedno, aby mu pomohli z deprese, kterou dostal z odbřemenění. Dámská sekce (Lenka, Pavla, Radka) toho využila k tajnému dopinku.

V kuchyni za pořvávání písně „Až ráno...“ do sebe lily Ferneta. Tím získaly nevídaný náskok nad ostatními a v podstatě díky nim neskončil večírek jak u Společnosti přátel žehu, ale jako regulérní mejdan. Svůj lví podíl na tom má i nejmenovaný (nevím jak se jmenuje) kytarista (*Milan Myšík, pozn. redakce*), který zahrál dlouhou sérii vypalovaček a dostal do varu i zarputilé kecálisty.

Škoda jen, že se těchto rytmicky přitažlivých písní nedočkala i Radka Kudrnáčová. Její „Webmaster“ jí během večera nespravedlivě udělil dvě žluté karty a tak byla nucena předčasně opustit hřiště. Rozhodčí je vůl!

S posledním vlakem do Děčína se chata brutálně vyliadila. Již dříve jsem udělal objev, že děčínští odjíždějí domů z akcí velmi brzo. Možná to jednou dotáhnou do dokonalosti tak daleko, že odjedou z akce dřív, než na ní pojedou a potkají sebe sama na prahu svého domova.

Jak pravil Chára, Svinčo hraje až po půlnoci. A tak jsem si počkal na nový den a uvítal ho blues od ASPM. Zůstalo nás jen pár a tak si můžu dovolit hrát i neznámé kusy. Docela zajímavé bylo také loučení Táni s Johnym. Táňa špatně pochopila Johnnyho nabídku k sexu (ostatně nabídky činil celý večer spravedlivě každé dámě). A tak se vzájemně poslali mezi dvě půlky. Postupně odumírají další kusy včetně Johnnyho, Jardy a Vaishara. Zůstali jsme Chosé, já a Míša Švajgl. Pivo dávno došlo a tak pijeme houbu. Míša má depku ze slabého výkonu svých oddílových kolegů. V jednu chvíli se snažil vzbudit Johnnyho a pak Cháru. Bezúspěšně. Rozhodl se nás tedy

opít sám. Za zmínku stojí jeho monolog pronesený mezi dvěma fernety. „Cháro, předsedo vstávej. Já jsem abstinent. Celej rok od minulýho slanění jsem nepil, až teď. Já ty chomutováky nemůžu uchlastat. Kdyby byli aspoň nákej bezvýznamnej oddíl z nějaký zapadlý vesnice! Ale z Chomutova, to je pro nás ostuda.“ A tak Míša - čistá duše, bojoval s větrnými mlýny až do úplného konce. Vypili jsme téměř vše co teklo. Jednu chvíli Míša i kouřil dýmku, kterou nacpal pro předsedu v domněnku, že ho na ní naláká vstát. Nezadařilo se a tak jsme nad ránem zatroubili večerku a spát jsme šli společně. Míša si před spaním ještě preventivně „odplivnul“ z okna, aby si nekazil noc bojovým poplachem a tím jsme definitivně uzavřeli oslavu posledního slanění CAO.

Je ráno 1.12. kolem 10.00 hod, třeští mi hlava a jsem poslední, kdo leze ven ze spacáku. Víceméně mě vyhnala Pavla, jediná to žena, která se odvážila zde přespát (není členem CAO - spolu s Vitákem jsou z Turnova) a která vygruntovala celou chalupu. Míša v rámci rekonvalescence vytřel společenskou místnost a pak vyrazil pěšky domů, cca 30 km někam k Ústí. Jak přišel, tak odešel. Chosé, Vitásek s Pavlou a já se loučíme s Johnym, kterej zařídil a musí dořídít tu chatu, a jdeme na žlebský pacifik, kterej nás odveze do víru všedního dne a vánočních stresů. Paradoxně se začíná vyjasňovat, na skály vysvitlo slunce, a pražce dělaj pořád to svůj dundá, dundá, dundá...

Zachycené glosy:

Čůrák, kterej trčí moc vysoko, se musí utnout.

Johnny

Nemusí se bavit publikum, hlavně když se baví obecnstvo.

Míša

KAITERSBERG

aneb svorová oblast nedaleko Velkého Javoru

David Bída Chudoba

TČ. CIVILKA PRAHA

Ahoj Houbo, sliboval jsem nějaké info po oblastech JZ Čech, tak tady je první a hned výjimka. Vítejte v Reichu, ale je to asi to nejlepší, co tady v okolí je...

Šumava je krásné pohoří s relativně nepoškozenou přírodou, ale k nám horolezcům byla poměrně skoupá. Na české straně brání využívání několika vhodných útvarů zákaz horolezectví v NP Šumava. O trochu lepší situace je na německé straně. Zde jsou nejpokladnější ledy nad Velkým Javorským jezerem a právě skály na Kaitersbergu.

Podrobného průvodce a přístup do této oblasti naleznete na www.lezec.cz. Jen pro doplnění, nejlepší přístup z ČR je přes hraniční přechod Sv. Kateřina, odtud do Arrachu a dál dle informací na zmíněném serveru. Skály se nacházejí v nadmořské výšce 1.020 m nad mořem (vrchol Steinturmu je 1.043 m) uprostřed horského hřebene, který vybíhá z Velkého Javoru na západ. Na obě strany je do údolí 500 m převýšení. Díky své orientaci k jihu a častým inverzím se zde dá lézt i v zimě. Při lezení v tričku nad metrovými závěsemi s pohledem na oblačné moře pod sebou zaplesá srdce nejednoho romantika. V létě naopak nadmořská výška zaručuje, že zde bude o pár stupňů méně než v údolí. Na spaní je přímo pod skalami několik převisů, nebo se schází na parkoviště. Voda se dá nabrat na křižovatce v cca 2/3 cesty.

Nyní k lezení. Skály jsou ze svoru a převážná část je orientována k jihu. Leze se po malých ostrých chytech, ale nějaký ten madloň a sklopan se také najde. Sklon je od položených ploten do několikametrových střešovitých převisů. Obtížnost více jak 80 cest se pohybuje od 3 do 11-/11. Všechny cesty jsou doslova přejištěny nýty a borháky.

Při příchodu vás ihned zaujme velká střecha v sektoru Rauchrören. Tou vede nejtěžší cesta oblasti Barracuda 11-/11 a Head'n'Shoulders 10-/10. Dále je zde jedna z perel oblasti – Adrenalin 8/8+ při levé hraně převisu. V klíčovém místě této cesty se dočtete, kde je nejbližší stanice 1. pomoci, ale nebojte se, stromy, do kterých se padalo, jsou již díky vichřici pokáceny a dá-li vám jistič prokluz, nemáte se čeho bát. Vlevo, v soutěsce za rohem, jsou v jižní stěně čtyři cesty okolo 7. stupně a za vylezení stojí rozhodně všechny. Poskytují technické lezení po lištách v kolmé plotně. Podobného ražení jsou všechny cesty v soutěsce, snad jen kromě Windhose za 8.

Útvar jižně od Rauchröhrenu je Steinturm a poznáte jej podle kříže na vrcholu. Je zde i vrcholová kniha. Ve V stěně je krásné 8/8+ Morgentraum. V jižní stěně, přímo nad jeskyní, kde se dá spát, se nacházejí 3 velmi pěkné cesty kolem 7-. Oproti jiným sedmičkám jsou poněkud do kopce, ale po velkých chytech. Více vlevo v JZ stěně jsou lehčí cesty 5, 6- a 6, úplně na rohu si zkuste bouldrový Sturzflug 8-. V Z stěně naleznete ony sedmičky ze soutěsky. Vyznavači silových stropů se vyřádí v cestách na Crashtestblock a Rauchenwände. Samé pěti hvězdičkové cesty, nejpopulárnější je sokolík čtyřmetrovou střešou Herzensbrecher 8-/8. Na Rauchwändu si přijdou na své i sedmičkoví lezci, zvláště cesta Aussichtssache 7+ je velmi vypečená.

Opravdovým klenotem je Reisenblock, který se nachází 0,5 km západně od Steinturmu. Tento sektor je rájem devítkových lezců, ale jako všude na Kaitersbergu, si zde to své najde každý. Na začátku jsou po pravé straně dvě cesty, 6+ nic moc a pěkná technická sedmička Mr. Bean.

Proti se hrůzostrašně tyčí V stěna a z ní na vás civí Das Ende der Welt 9+/10-, Mr. Wonderfull 10-, Back stage love 9+ a „Pilulky“ za 8+/9-. Vše bouldrové problémy za malé ostré lišty, které nešetří bříška prstů. Na hraně vlevo začínají 3 cesty,

doleva za roh vede už v J stěně Nacht und nebel za 8- s vtipným závěrem, přímo nahoru se směr rozdvíjí, doleva 7- a doprava 6+. Lezete-li cestou vlevo, uvidíte nad sebou 3 m střechu s nýty a sokolem, neváhejte a prodlužte to přes ní až do borůvčí na vrcholu, je to Mr. Lucky 7 a přímo horský zážitek.

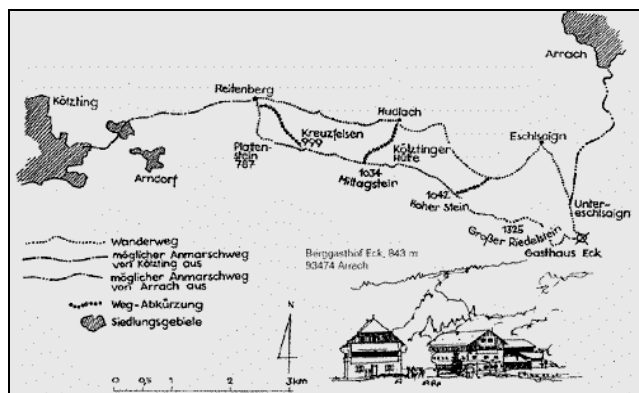
V J stěně je hned vpravo od Nacht und nebel tvrdé bouldrové Bei nacht und nebel 9-/9. Uprostřed stěny je horská klasika za 4. Vlevo od ní je diagonální 7+ a zmatené 8+. Přes strop v levé části stěny vedou dvě cesty, vlevo Tifosi 9 a vpravo bombová cesta Presso presso 9+.

V Z stěně je několik cest od 7+ do 9+, pětimetrovou střechu si můžete vychutnat v Rosenhos 8+ a Neuernbahn 9- se zajímavým výlezem. Galaxis 8 má bezmála 25 m a doporučuji dvě lana, nebo se vracet a vycvakávat, jinak se ve vrcholových stropích udřete. Napravo od těchto cest je k jihu orientovaná položená plotna s cestami od 4 do 6.

A to není všechno, na Kaitru je ještě několik menších sektorů a pár bouldrů. Komu to nestačí, tak 4 km na západ je na téměř hřebeni vrchol Kreuzfelsen. Přímo na něm a ve skalách pod ním je dalších 30 cest, ale o těch až příště.

Tak neváhejte a zajed'te zalézt, stojíte za to.

Horké zprávy z podzemí

aneb Ke slovu přicházejí opět jeskyně

Lukáš Chalupecký

SKAJP

Víkendy začínají být deštivé, do skal to moc nejde (i když - minulou neděli jsem si vylezl pár cest na Liščích skalkách), a tak opět pomalu přicházejí ke slovu jeskyně...

V neděli 24. listopadu 2002, jsem se byl podívat, za jedním naším společným známým - pamatuješ Ládičku? Mimochodem, byli jsme tam loni na den přesně! Zjistil jsem to v jedné knížce.

Takže slibované foto našeho známého. No není to fešák? A co víc - také už tolik nesmrdí ;-))

PS. Jestli ještě Jarda Hanuš nevyhodil rukavici, která mu zbyla, když tu druhou ztratil před rokem v Jeskyni přátel přírody, tak jsem mu ji přivezl...

SKAJP ! Lukáš

Nejasná zpráva o nejasné akci

...TEDY JEDEN nejmenovaný DEN, V JEDNÉ nejmenované SKALNÍ OBLASTI, V JEDNÉ nejmenované CHKO (nebo jak se to dneska jmenuje), JEDEN nejmenovaný ODDÍL...

to pro případ že by to jeden nejmenovaný zase někde otiskl (vid' Houba ;-)) a vidělo to nějaké nepozvané oko !
nebo že by někdo (třeba na LEZCI) chtěl zase prudit (vid' MELEN ;-))

... a aby byla změna a nešlo se zase k zábradlí, tak byla operativně (přestože se ozývaly i nesouhlasné hlasy) vybrána (a dovolím si tvrdit že vhodně) tato (nejmenovaná) věž...

... jeden z hlavních (nejmenovaný) organizátor(ů), právě domlouvá povolení k akci (asi ?;-)) s ředitelem zeměkoule (vlevo) a další z těch (nejmenovaných) bez kterých by to bývalo neproběhlo (vpravo)...

... ale popořadě, nejprve bylo potřeba dobýt vrchol... (za povšimnutí stojí především navázání, vše podle pravidel a platné metodiky CHKO, ČHS atd. pro lezení v zimních podmínkách) ... a rozhodnout kde založit vatra (tu jsem zapomněl vyfotit !!)

No a po opečení a sněžení buřtů, štrůdlů, perníku (nebo co dobrého to bylo,? mňam), vypití pěti litříků svařáku a nepočítaně donesených lahví (to pro ty co tam nebyli ;-)) ... se začalo s vlastním aktem slanění ... nebo co to tam na tom laně (snímek vpravo) Pepa s Lucy prováděli (no Pepo!!?)

a už je tu poslední foto všech (skoro) účastníků...

tak zase za rok...

SKAJP !

Nové cesty na Bořni v roce 2002

Stanislav Emingr
HO Bořeň

Ahoj Jirko. Bliží se konec roku a já nevím kam dřív skočit, co zařídit a co udělat. No ostatně jako každý rok. Přesto jsem si chvíli našel a krátce jsem sepsal co nového se během roku na Bořni událo. Protože asi už nestihnu sesmolit nějakou tu PF-ku, tak touto cestou chci popřát Tobě i lidem kolem CAO News vše NEJ a hodně lezecké pohody v roce 2003. Standa Emingr

BOŘEŇ – Západní prostor

Taneční sál – Ani vpravo, ani vlevo RP 8 – 16.5.2002

Marek „Mára“ Scheithauer a spol.

Cesta vede mezi cestami „Ramenní spára“ a „Balerína“. Nástup je z patestu přímo k 1. nýtu, dále pak přes další 4 nýty přímo. Klíčové místo je mezi pátým a šestým nýtem – jedná se boulderové kroky (šestý nýt je dán mírně vlevo tak, aby se nelezlo do cesty „Baletka“). Od šestého nýtu se pokračuje po hraně a napříč stěnou na vrchol.

BOŘEŇ – Jižní prostor

Kozí pilíře – Mírovi na míru 5 + 9.3.2002

Leoš „LeToš“ Dvořáček, B.Bandas. Vlevo od „Náhorní cesty“ přímo hranou k nýtu pod převisem a dále přes převis na vrchol.

Kozí pilíře – Navolněná 4 + 9.3.2002

Leoš „LeToš“ Dvořáček, B.Bandas. Vlevo od cesty „Mírovi na Míru“ stupňovitou hranou na vrchol.

Stěna u Ďáblovo kazatelny – Opomenutá 4 + 7.4.2002

Josef „Pepča“ Nestler, Z.Tapšík. Spárou v pravé části necek, které se nacházejí vlevo od hlavních pilířů „Stěny u Ďáblovo kazatelny“ (tj. vlevo od cesty Mravenčí).

Za rok 2002 byly VK nahlášeny pouhé čtyři nové cesty. V prvním případě se ještě vede spor o to zda bylo jištění osazováno od spoda (či shora). Autor cesty sice zaslal řádně protokol, kde uvedl, že cestu uskutečnil dle platných pravidel, ale znáte to...

Další dvě cesty vedou na skalky v blízkosti Kozích pilířů a poslední uvedená cesta je průstup jednou zapomenutou spárou u Ďáblovy kazatelny. Mimo první cesty se tedy nejedná o nic výjimečného, či převratného. O všech výše zmíněných cestách rozhodne VK na své lednové schůzi.

Z předem oznámených záměrů uskutečnit „prvovýstup“, byl nhlášen a následně „VK“ odsouhlasen projekt v obl. Severního pilíře, konkr. pilíř vlevo od „Dvojspáry“ – (M. Scheithauer, s termínem do XI / 2004) – samozřejmě při dodržování pravidel pro lezení na nepískovcových skalách. Pro ty ostatní jsou níže uvedeny projekty, které je možno v příštím roce dokončit, za předpokladu dodržování pravidel pro lezení na nepískovcových skalách (vč. upřesnění a doplnění VK Bořeň).

Jako volné projekty jsou registrovány:

Pravý j. amfiteátr – levá stěna: „Direkt – Růže pro J.L.“

Jižní stěna – Ohnisko: „Levá stěna Ohniskového pilíře“ (začal J.Žizka 1999)

Kozí pilíře: stěnka mezi Kozí a Kapsářem

a dále to jsou letité projekty Honzy Hobláka:

Bašta – údolní stěna: levá hrana

Bašta – údolní stěna: mezi levou hranou a T.G.M.

Pokud by jste na Bořni objevili ještě nějakou jinou rozdělanou cestu, nahlaste to někomu z členů VK pro Bořeň. Předem DÍKY.

STŘÍPKY..

Vynikající výkon Ilony Škálové

Koncem listopadu 2002 proběhl v Děčíně Křešicích již VIII. ročník Běhu na Chlum. V náročném a rozbahněném krosu do vrchu si v ženách bezkonkurenčně vedla **Ilona Škálová** z CAO Děčín (startující za Kablo Děčín).

Trať dlouhá 6,5 kilometrů vede prudkým stoupáním k rozhledně Chlum a zpět. Převýšení činí 368 metrů. Ilča trasu přímo prolétla v čase 36:48!

Ke skvělému sportovnímu výsledku gratulujeme!!

8. ročník Běhu na Chlum (6,5 km, převýšení 368 m):

Muži: 1. R. Pazderka (Delfi Děčín) 28:04 min, 2. Třešňák (AC Č. Lípa), 3. Hois (Konkordia Děčín)

Ženy: 1. Škálová (Kablo Děčín) 36:48, 2. Samková (Náchod), 3. Příbylová (KB Jílové)

Martinova zpověď

Se mnou je to v háji. Slíbil jsem na jaře článek o Francii a nenapsal, pak jsem chtěl napsat o Labáku, kde jsem strávil dva týdny v létě, a nic. Pak jsem byl týden v Tatrách a taky to bylo na článek a zase nic! No a teď jsem byl týden ve Finále a to je, aspoň na malé info, taky dobrý.

Sakra, já jsem ty předchozí témata všechny už pozapomněl tak se zkusím aspoň teď polepšit!

Martin Štěrba

Bärensteingebirge

aneb „Malé Jizerky“ - doplnění

Jednoho hnusného a mlhavého dne, na konci listopadu, jsme se pod Chorstein vrátili a podařilo se nám dodělat třínýťový projekt v údolní, dvacetimetrové stěně. Cesta se jmenuje „Zamilovaný stařec“ (Vörös, Emingr) a je věnována našemu nejmenovanému kamarádovi, který se jejího dokončení nemohl zúčastnit. Člověku, který miluje přírodu a vše krásné, co vytvořila. Navržená klasifikace této cesty je cca 4 – 5 a bude upřesněna až po přelezu za sucha.

Stanislav Emingr, HO Bořeň

Žežická míle

V Děčíně týden před „Majlí“ lilo jako z konve a v pátek napadl sníh. Předpověď vypadala stejně beznadějně, jako pohled z okna. Vzdali jsme to.

Po víkendu nám F.A.Mezera napsal: „No, v sobotu dopoledne tady sníh přecházel v déšť, ale pak se to roztrhlo a v neděli jsme lezli u Vltavy ve slunci na suché skále.“

A poučení? Nikdy nevěř zeleným žabičkám...

Polínský pes

Škoda, že jste v minulém čísle neotiskli pozvánku na Algenovo akci Polínský pes, byl to běs v podobě totální alkoholické smrti. Lezení také ušlo. Info o Polínku a průvodce pošlu, až nám zprovozní scanner.

Tak se v Děčíně z toho letošního podzimního počasí nezbázněte a připravte pořádné sólokapry.

David Bída Chudoba

Zippichova malá velká scénka...

Na Posledním slanění si měl každý připravit scénku. Taková legrace. Péťa Štěpán si nalil víno, přilil si a napil se. **Prvně po více jak dvaceti letech úplné abstinence!!**

Jirka Chára mě pak požádal o příspěvek: „Kdy to začalo a jak“.

Bylo, nebylo. Jednoho jarního dne mě vezl Péťa do Prahy. Předtím jsme se dlouho neviděli. Podvečerní krajina, jarní obrazy, kochám se a příjemně si povídám s mužem vedle mě. A najednou slyším: „Aničko, chtěl bych si dát s tebou láhev dobrého vína.“

Znáte to? Ten okamžik, kdy Vás něco praští přímo do nosu a vy víte, že jste svědci velké události. Příroda je tou čarodějkou, která Vám chystá divadlo a její kulisy vypovídají o vás. I lidé jsou mistři v předkládání těch nejužasnějších prožitků, které si v sobě nesete.

Jo, praštilo mě to. Ten muž, co nepije 20 let alkohol, si chce dát víno. Něco se děje. Ta věta vypovídá o něm, o změně zavedených pořádků. Ani, buď připravená nepokazit ten velký okamžik. Ten muž tě poctil důvěrou být u toho. Vychutnej a ucti tu událost. Zastavíme s autem u Globusu. Ten velký prostor, davy lidí, hluk, umělé světlo, honí se, plní koše zbožím. Stojíme před dlouhými regály s vínem. Jsme tam kupodivu sami. Všude kolem se na nás smějí lahve. Které vybrat, červené nebo bílé? Naše, cizí? Diskutujeme, vážíme, vybíráme. Prožívám to.

Červené řecké víno zn. Tsantali stojí na stole, hořící svíce, sýr a olivy. Péťa nalévá rudé víno do dvou průhledných sklenek. Ty o sebe jasně zazvoní. Rituál uctívání může začít.

Ani Petáková

Klasik Slavomil Krob

Všimli jste si ve vrcholových knihách úhledných zápisů s malým obrázkem horského kola? Pak vězte, že patří Slávkovi Krobovi.

Litoměřičák, 60 let, horolezec každým coulem. Leze jako o život. Letos přes 260 cest, loni 355, předloni 617 (!!) a rok předtím 572 výstupů. To jsou čísla, která tato tvrzení dokládají. Sláva leze hlavně se slavnou dvojicí BUKY & KÝSA (Pavel Henke a Pavel Bechyně) a rád šmejdlí i v bohem zapomenutých krajích.

V pondělí 9.12.2002 vyrazil s Pavlem Henkem na jednu ze svých cest tentokrát do Německa, do oblasti Grosser Zschand. Přes den -7°C, v noci, v bivaku v Kyjově -15°C. Prostě Drsníci...

Nebezpečné slaňování

Slaňování je odměna horolezce, říká se. Přesto paradoxně patří mezi nejnebezpečnější činnosti lezců. Rutina, dovedená častým opakováním téměř k dokonalosti, svádí k podceňování. Často se pak stává příčinou pádů.

Dokládá to i tragický případ z 19.11.2002. Skály u Držkové náleží k velmi oblíbeným zejména mezi horolezci ze Zlínska. Onu listopadovou neděli dopoledne se staly svědkem tragédie. Při slaňování z jednoho vrcholu se tady zabil padesátiletý muž ze Zlína. Podle policie se horolezci vyvléklo lano z jisticí karabiny. Muž padal z výšky patnácti metrů na pařezy a kamení pod skálou. Pádu přihlížela manželka horolezce se svojí dcerou, která zde byla s přítelem. Přestože svědci nehody okamžitě zavolali rychlou záchrannou službu, lékaři už mohli pouze konstatovat smrt. Muž na místě podlehl vážným zraněním hrudníku a hlavy.

Po odborné rekonstrukci s horolezeckými specialisty už zlínská policie vyloučila cizí zavinění. Podle ní se horolezec špatně jistil. Nedostatečně ukotvil jisticí bod na stromě. Ve chvíli, kdy se odrazil z vrcholu skály do prostoru, aby začal slaňovat, vyvléklo se mu lano z karabiny s bajonetovým uzávěrem a muž spadl.

Policie i zlínská horolezci se shodují v tom, že podobné tragické případy jsou na skalách v regionu spíše výjimečné. Naposledy na Zlínsku zahynul horolezec při výstupu po skále zhruba před pětadvaceti lety v Lukově. Tragicky zemřelý muž byl aktivní lezec, který se s místními horolezci dobře znal. „Velmi dobrý a chytrý člověk, který měl doktorát z přírodních věd,“ vzpomíná jeden z jeho spoluzecců.

Mezi nejoblíbenější skály horolezců na Zlínsku patří především Lukov a Držková. Skály v Držkové nejsou příliš vysoké, a proto jsou vhodné především pro výcvik nováčků. Dobrou volbou jsou i za jarních a letních přeháněk. Předností skal je, že „moravské pískovce“ velmi rychle vysychají.

dle různých zdrojů

Papoušovo perly

Začátkem prosince se na LEZCI.CZ zmínil Petr Štěch o tom, že Martina Čermáka neřeší jen na LEZCI, ale již i na frankenjurském boulderserveru boulderaus.de, kde je zpochybňováno Martinovo opakování boulderu Crowbar 8B. Filip Papouš Křivinka k tomu poznamenal:

Tak z tej německej četby bude mít Poorman Policeman radost. Ale kdo nám to v Říši Čermyho tak pohaněl?

Kdo to kdy slyšel, že by Slovan Slovana Švábovi udal? Že by Mr. Resch und Mr. Schtephaneck? A co na to Policeman RoToR? Do tohoto prostředí nedůvěry se ještě vkrádá bílý oblak magnézia kol zkrvavených rukou malé agentky K-GB a paralyzovaný Horosvaz, který není snad než tlupa svérázných etiků a výletníků za erární peníze. Potoky už tak nebzurčí jako kdysi, jen z řiti koníka Paegase padají vánoční mellouny. Telenovela pokračuje...

Šťastné a veselé všem lidem dobré vůle přeje ze Sudet Papouš

Chosé k nevydařenému Hustáku

Místo na Husták jste měli přijet na Baltazar Cup. Letos byla opět výborná atmosféra (můžete si počíst na našem webu nebo v Mantaně) a následná oslava u Mariáše na chatě taktéž neměla chybu. Škoda, že jste se nechali nacytat tou Bořní. Myšlenka to nebyla špatná, ale byla to jakási kombinace našeho Baltazara a pravého horolezeckého triatlону. Přeci jen každý jde raději lézt nebo zvolí jen jednu z akcí a pak si jde zalézt. Proto možná taková malá účast.

Alpinský pohár 2002

Konečné pořadí v jubilejním 10. ročníku Alpinistického poháru:

muži:

1. Honzátko Řež Ho 51 bodu
2. Šlechta Č.A.K. 48 b.
3. Holý Č.A.K. 46.5 b.

ženy:

1. Krajíčková 32 b.
2. Vaněčková 16 b.
3. Sixtová 16 všechny Řež HO b.

družstva:

Řež HO 30 resp. 32 bodu

V příštím roce (Program AP 2003):

- 8.3. **SUMMITRUN** Závod na Sněžku
- 21.-22.6. **ROCKING** Tisá
- 23.11. **DRYMIXTOOLING** Černolice
- 6.-7.12. **SKIRALLYE** Krkonoše Harrachov-Pomezní Boudy

Jan Červenáček Šlechta, ČAK Praha

Nová MANTANA právě vyšla

Občasník MANTANA pro individua a individuality, vydávaný Horoklubem Chomutov, přinesl v šestém letošním čísle informace o posledním slánění Horoklubu, články Horokroužek a trek, Gross Glockner, Dachstein, Chata na Bořni, zdobení vánočního stromčku a další.

Časopis naleznete na webových stránkách Horoklubu Chomutov nebo je možno nechat si jej zasílat e-mailem.

Špatná zpráva

Smutný e-mail přišel v závěru roku 2002 od Pavla Kýsy Bechyně: *Přes svátky napíši článek o Josefovi Drašnarovi Luňákov. Tento týden bohužel zemřel.*

Dělali jsme spolu prvovýstupy v Tisé na Polikliniku, Ghéto a jiné, v Rájci pak na Ariane, Cukříček atd. Fotku ke článku pošlu v dopise, protože skener ještě nemám. Snad ho do konce března budu mít. To pak bude naše spolupráce lepší. Dělal bych i fotky z nových výstupů.

Zatím ahoj, Kýsa

SMS od Romana Lapiho Goltsche

Zatím jenom stručně: Cestou na jih Španělska krátká zastávka v Chamonix, zimní túra v 2100 – 2300 m n. m., přesun do Španělska, prohlídka Montserratu, Murcia – výstup na 300 metrový útes, CALP, Tarifa – koupání v Atlantiku, jedinečnej Silvestr, skvělý lezení na písku v San Bartolo – zatím maximálně 6b. Počasí je báječné, slunečno až polojasno, i když trochu větrno. Máš-li zájem o Live Information from Espana pošli e-mail redakce. Zdravím CAO News!

Parník a Bójka

Před časem jsme na těchto stránkách Vláďovi Nehasilovi nasadili brouka do hlavy, když jsme se ptali, zda-li již byl ve Hřensku na věži Urna. Prek Urnu vyčenichal a vylezl. Nyní je na tahu on a ptá se: „Už jste vylezli na významné vrcholy v Labském údolí "Parník" a "Bójku"?"

Takže mapy do ruksaku, buzoly do ruky a vyrážíme! Kdo bude první?

Vyhodnocení soutěže Boulder 2002

Podle informace na stránkách LEZEC.CZ v neděli 8. prosince 2002 proběhlo v Labském údolí vyhodnocení soutěže Boulder 2002. Vyhodnocení uspořádala firma PAD bouldering gear.

Počasí bylo poněkud chladnější (-2°C), ale všechny kameny byly suché a o to šlo. Vyhodnocení se zúčastnili Rostislav Štěfánek, Petr Resch a Martin Čermák. Štěpán Neústupný bohužel podlehl chřipce a borci z Německa nedorazili (asi dostali strach). Sestava byla oslabená, ale o to neformálnější a uvolněnější byla atmosféra při bouldrování na vesměs Rostových boulderech, kterých nám za celé odpoledne ukázal bezpočet.

Na konec jsme si nechali Autoportrét 8B, což je skutečný klenot českého boulderingu! Po celodenním lezení a za opravdu chladného počasí se v Autoportrétu Rost'a dokázal ještě velice slušně "hýbat". Rost'a prý dokončuje průvodce, takže se všichni příznivci bouldrování mají na co těšit.

Boulder 2002

- 1.místo - Autoportrét 8B - R.Štěfánek
- 2.místo - Machetas 8A - R.Štěfánek
- 3.místo - Honey Bunny 7C+ - P.Resch

CAO fest – nultý ročník

Nultý ročník festivalu horolezeckých filmů **CAO fest** proběhl v pátek 13. prosince 2002 v kinosále U Vaisharů. Přes nemilou technickou závadu hned v úvodu (praskla lampa v zařízení za čtvrt melounu) měl festival důstojný průběh. Přítomní diváci i porota shlédla celkem sedm titulů z nichž si právem palmu vítězství odnesl nejnovější a dlouho utajovaný snímek Zdeňka Vaishara Matterhorn 2002. Zdeněk přítomné přímo šokoval dokonalým technickým zpracováním filmu. Ovšem i v ostatních snímcích bylo na co koukat. A některé filmy byly i příjemnou vzpomínkou na sedm let staré oddílové akce.

Po oficiální části a vyhodnocení proběhl raut. Milan Drásta připravil větší než malé množství biftek a zeleninového salátku, podávalo se dvanáctistupňové pivečko a mnohastupňová slivovička a na promítacím plátně se objevily obrázky z docela, ale opravdu docela jiné oblasti, nežli je lezení.

A líbily se neméně..

CAO fest 2002

Přehled soutěžních snímků:

- Grossglockner 1995
- Homole Hřensko 1995
- Mt. Blanc 1996
- Vercors 1997
- Sraz horolezců v Roklici 2002
- Anglický parčík 2002
- Matterhorn 2002

Můj názor na článek Jaroslava Maršíka

(v CAO News č.9 2002)

Velice mne pobavil článek od Jardy Maršíka. Vždycky jsem si myslel, že člověk leze proto, že ho to baví, že má nutkání sám sobě něco dokázat. Nebo když dělám prvovýstup, tak tím vlastně ztvárňuji sám sebe, své myšlenky a pocity. Asi jsem se mýlil. Jsou tu i tací, kteří lezou proto, aby je ostatní obdivovali a nesnesou, že jsou druzí. Jardo, Jardo, býval jsi lepší...

Pavel Kýsa Bechyně

Jiří CIKÁN Novák

Napsal mi Lukáš Chalupický: „Při probírání archívu (kdo se má v těch cédéčkách vyznat - vždycky když hledám nějakou fotku, tak tím zabiju půl dne) jsem našel foto k tvému článku Portréty Cikánů. Tak jen aby jsi pro příště měl něco pro doplnění a nemusel tam pořád dávat tu z Bořně, jak tam Cikán leze s horním lanem (to on obvykle nedělá ;-))“

Jiří CIKÁN Novák (na Kačáku v Tisé někdy kolem velikonoc 2002)
Von totiž nejen dobře leze ale docela dobře i chlastá ;-))

Lukáš Chalupický

Horolezecká mše vánoční

Na Štědrý den dopoledne proběhla za mrazivého počasí na Belvederu v Labské Stráni Horolezecká mše vánoční. Petr Zippich Štěpán tentokrát chtěl účastníky překvapit výraznou změnou oproti předchozím mším v Jeskyni Českých bratří. O hudební doprovod se postarala výkonná aparatura Zdeňka Vaishara, CD namixoval a vypálil Jiří Chára, na bubny doprovázel Jaroslav Dunovský s kolegou. Zippich zvolil hned dvojí převlek. Nejprve peruánský k pozdravům světových stran a všech sil a „kněžské“ roucho pro evangelium a kárání hříšníků. Podle slov Jardy Uhra se na mši přišlo podívat přes 80 účastníků..

Vánoční Bořeň již potřinácté

Jak ten čas letí – letos již potřinácté jsme společně stoupali na druhý svátek vánoční po zasněžené a vymrzlé stezce na Bořeň. Menu bylo také tradiční – podávala se Bašta, Bertholdův prst, Skautská věž, Malé varhany a připitek na vrcholu Bořně. Odpoledne rychlý přesun do restaurace v Kyselce a tady, pod cestovním vánočním stromečkem Jardy Uhra dárečky, malá oslava, vzpomínání i plánování. Cesta vlakem domů do Děčína pak již jiná nežli řádně veselá být ani nemohla...

Účastníci:

Karel Bělina, Milan Uhde Cestr, Pavel Pavouk Černý, Daniel Hölzl (alespoň krátce), Jiří Houba Chára, Jiří Kudrna Kudrnáč, Michal Švajgl, Jaroslav Uher, za CAO Děčín a dále víceméně náhodně František Hladík st., František Hladík ml., Jitka Skálová a CC Dubí.

Devět případů mistra Hobuláka

Do redakce nám poslal velice zajímavý dopis Pavel Hobulák Kala. V devíti kratoučných epizodkách popisuje „skoro průsery“ na horách i ve skalách. Příběhy jsou to velice poučné, takže se jistě máte na co těšit. Všechny „Devět případů mistra Hobuláka“ přineseme již v příštím čísle CAO News. Zatím alespoň malá hádanka: Víte, proč nosí horolezci těžké pohory? Přece když spadnou, aby dopadli na nohy...

Z došlé pošty

Vánoční a novoroční pošty došla celá záplava. Všem mnohokrát děkujeme a taktéž přejeme jen a jen to nejlepší nejen v tomto roce 2003. Z došlých PF a zdravic namátkou vybíráme:

Ladislav Freiberg

Do roku 2003 přeji hodně síly do života (a do prstů). Samé šťastné pády do lana (i do života), samozřejmě zdravou tělesnou schránku a hodně splněných snů.

Daniel Hölzl

Ahoj Houbo, díky Ti moc za přání, a já Ti taky přeju: Kopec štěstí, zdraví a porozumění, radost, lásku a výdrž a ať Ti vychází všechno, co potřebuješ a co si přeješ k úplné spokojenosti !!!

...a nepřidám Ti bohužel žádný obrázek, neboť se mi nějak rozsypl Outlook - asi toho před Vánocema taky už měl dost a nejde mi přiložit do mailu vůůůůůbec nic.

Měj se krásně !!!

Jiří Jeff Soukup

Merry Christmas and Happy New Year 2003 full of joy and happiness!! With love Veronika

Příjemné prožití svátků vánočních, hodně dárečků a samozřejmě bouřlivou oslavu Nového roku a jeho skvělé prožití přeje

Veronika Vaška Vaisharová

Přeju moc krásný Vánoce a pohodovej Novej rok. Nejdřív jsem chtěl napsat horám zdar, ale protože tenhle rok byl takovej mokřejší, tak Vás zdravím raději vodáckým pozdravem - ahoooooooooo v roce 2003. Všem díky za pomoc!!!!

Michael Vyleťal

Dear Chara, krásný svátky a nový rok 03 přeje Červajz.

Martin Červajz Červinka

PŘEJI HEZKÉ PROŽITÍ SVÁTKŮ VÁNOČNÍCH A ŠTASTNÝ NOVÝ ROK!!

Pavel Kýsa Bechyně

Hezké prožití vánočních svátků, spokojenost a zdraví při dobývání Tvých životních vrcholů přeji

Zuzka a Prcek Nehasilovi

Hodně dobrodružství a všeho jen dobrého přeje TOO.

Tomáš TOO Rous

Veselé Vánoce a hodně štěstí do Nového roku přeje

Ilona Škálová

Boje o HORÁM ZDAR 2003!

První nahlédnutí do zákulisí letošních bojů o vrcholy.

Sestaveno podle příspěvků od jednotlivých autorů

Boje vypukly!

Tak jako každým rokem, i letos se úderem půlnoci vydalo za honbou o vrcholy nemálo nadšenců. V době uzávěrky tohoto čísla (3.1.2003) toho však o jejím průběhu mnoho známo nebylo. Na ucelenější zprávičky si budeme počkat až do únorového vydání. Zatím alespoň příběh první, jak nám ho popsala Ilona Škálková:

„Já a Rikinka (pes) jsme oslavily Silvestra noční procházkou v lese s čelovkou na hlavě. I když tu jsem rozsvěcela jenom v nouzi, protože nám jinak na cestu svítily hvězdičky a měsíc. Šlo nás celkem 6 + pes: Nehasilovci – 3 ks, Jirka Svoboda a Eva Adámková. Z Mezní louky v 22,45 po červené turistické značce směrem na Pravčickou bránu a asi po 5 km jsme odbočili ke skalám a jedné konkrétní věži Beckstein (Pevnost). Tam dorazil chvíli po nás i Zdeněk Kropáček. Je to prý vůbec první věž na které kdysi začali horolezci v této oblasti lézt. Většina lidí šlo tedy lézt a potom slaňovali zpět na turistickou cestu. Já s Rikinkou a Evičkou jsme nelezly - za jedno byla dost zima (-12°C), na skále byl led (nejsem ten správný zkoušlík) a Rikince jsem sedák ještě nepořídila. Ale ta se chudinka celá třásla jen když jsme dělali takový malý přeskok ze skály na skálu a ji si podávali nad trhlinou. Tam jsme poté čekali na dvanáctou, aby jsme dali "Horám zdar 2003". Rikinka se přestala třást až po zpátečním přeskoku zpět na pevninu. Potom se ale chovala jako hrdina až do 2 hodin, kdy jsme se vrátili k autu a jeli domů...“

Zimní táboření 2003

V sobotu 11.1.2003 se uskuteční již čtvrtý ročník zimního táboření Horoklubu Chomutov. Tentokrát se tato oblíbená akce bude konat na vrchu **Velký Špičák**, který najdete na trase mezi Kovářskou a přehradou Přísečnice. Kopec má nadmořskou výšku 965 m nad mořem a na jeho vrcholu je kříž s vrcholovou knihou.

Jako tradičně je i pro tentokrát vyhlášena drsnější varianta táboření, při jejímž splnění můžete získat titul **Drsoň roku 2003**. Podmínky jsou stejné jako vloni, pouze místo a trasa je jiná. Pro ty, kdo loni nebyli, si je zopakujeme:

- ▼ absolvovat stanovenou trasu (pěšky, na kole nebo na běžkách), trasa začíná v restauraci U slunce v Perštejně, kde bude k dispozici itinerář s povinnými kontrolami,
- ▼ strávit noc z 11. na 12.1.2003 na vrcholu Velkého Špičáku (minimálně od 22.00 do 6.00 hod),
- ▼ po dobu zimního táboření nepoužívat vařič, stan ani spacák (pěřová bunda a sloní noha taktéž není povolena),
- ▼ ráno absolvovat rozcvičku dle pokynů předcvičujícího.

Doufám, že se nepřecpete vánočním kaprem a cukrovím a přijdete všichni. Hodně lezeckých dárků pod stromeček přeje všem

Jiří Chosé Šťastný
Horoklub Chomutov

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

(ALENA VAJSKA VAISHAROVÁ, PAVEL KÝSA BECHYNĚ, VLADISLAV PRCEK NEHASIL A WEBOVÉ STRÁNKY VRCHOLKY.CZ)

Kyjov

Náhodná věž - Široká spára III

8.12.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil, Š.Paulová, Z.Nehasilová, J.Paul
Vpravo od „Jižní cesty“ vhloubením na polici a spárou na vrchol.

Tři stoly - Náhorní stěna II

8.12.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil, Š.Paulová, Z.Nehasilová, J.Paul
Vlevo od cesty „Náhorní komín“ stěnou přímo na vrchol.

Poradní skála - Zimní žlab II

8.12.2002

Jan Paul, V.Nehasil, D.Nehasil, Š.Paulová, Z.Nehasilová
Asi 3m vpravo od cesty „Náhorní spára“ zarostlým žlabem na vrchol.

Poradní skála - Náhorní spára III

8.12.2002

Vladislav Nehasil, J.Paul, D.Nehasil, Š.Paulová, Z.Nehasilová,
Ve středu náhorní stěny širokou koutovou spárou na vrchol.

Kulturní Always

LIBOR TURBO SVOBODA
CAO DĚČÍN

Easy

Dalo by se udělat i víc,
nebo už to nejde?

Ruce zebou, křeče svíraj.

Poslední metry dosáhl si sic
dorvanéj, co do tebe se vejde.

Z obzoru zbytky léta zmíraj

Poslední záchvěv léta cítíš,
tu přemítáš na vrcholku věže.

„Nebylo snad toho všeho málo?“

Když si pak dolů v osmě sjíždíš

doskočíš na zem zas už svěže...

...po každé zimě přijde vždycky taky JARO.

VÝROČÍ

LEDEN 2003

5.1. Petr Pudil

8.1. Monika Pajerová

13.1. Karel Bělina

Všem oslavencům blahopřejeme
a přejeme hodně zdraví, úspěchů
a spokojenosti...

ŠUŠKÁ SE...

Ø Že prý do Josefa vjela s přestěhováním do nového bytu i nová životní míza..

Ø Že prý se Jirka Cikán Novák nechal zlanarit od Karla Bělina na svůj první (!) výpad do Alp..

ČEKÁ NÁS...

KALENDAŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...

- 11.1. **Drsoň 2003** – zimní
táboření na Velkém
Špičáku. Pořádá
Horoklub Chomutov
- 01/02 **Individuální akce** –
ošetřování vrcholových
knížek (zapsáním „Horám
zdar!“), lyžování, zimní
lezení, zimní
cykloturistika apod.

OKÉNKO

HK VARNSDORF

Z CHYSTANÝCH AKCÍ HK VARNSDORF

leden - únor

individuální akce, zimní lezení, umělá stěna
(podrobnosti zatím nejsou k dispozici)

V průběhu celého roku zůstává
možnost individuálních tréninků
v Boulder centru ve sportovní hale.
Pravidelné schůzky se konají každý
poslední pátek v měsíci v restauraci
Hraniční buk od 20:00 hodin.

Informace na tel.:

413 373 101, 413 370 987, nebo
mobil 606 277 274

Stanislav Feigl, předseda HK
Varnsdorf

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Horolezkyně, horolezci, horolezčata.

Do loňského ročníku přispělo svými články celkem 72 autorů a
26 fotografií.

Nejaktivnějším přispěvatelem do CAO News v roce 2002 byl
Jiří Chosé Šťastný z Horoklubu Chomutov, nejvíce fotografií
zaslal **Zdeněk Vajsharó Vaishar**.

V příštím čísle přineseme podrobnější přehled přispěvatelů.
Všem vám patří náš dík. I malinká zprávička dotváří mozaiku
každodenního lezeckého života a činí tento náš plátek
zajímavější.

Zachovejte nám tedy přízeň i v tomto již pátém roku trvání
časopisu CAO News.

Přejeme Vám pevné zdraví, hodně lásky a stále suchou
cestu...

Za celou redakci **CAO News**

Jiří Houba Chára

Horám zdar!

V příštím čísle

- Výsledky soutěže o nejlepšího CAO lezouna roku 2002
 - Novoroční boje o Horám zdar 2003!
 - Devět příběhů mistra Hobuláka
- Vzpomínka na Josefa Luňáka Drašnar
- Vyhodnocení autorů článků a fotografií v roce 2002
 - Ohlédnutí za loňskou sezónou
 - a samozřejmě mnoho dalšího....

Nezapomeň!

Příští číslo **CAO News** vychází již 5.2.2003!

UPOZORNĚNÍ

PRO ČLENY CAO DĚČÍN

POZOR!!

VZHLEDEM K TOMU, ŽE SE V RESTAURACI U ŘIHŮ KAŽDOU PRVNÍ
STŘEDU V MĚSÍCI ZÁROVEŇ KONAJÍ TURNAJE V ŠIPKÁCH A NENÍ PAK
KLID NA SCHŮZOVÁNÍ, DOJDE PRAVDĚPODOBNĚ K NĚJAKÉ ZMĚNĚ –
BUĎTO TERMÍNU (ČTVRTEK?) NEBO RESTAURACE.
DOUFEJME, ŽE SE V ÚNORU NĚKDE SEJDEME :O)

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!